

(สำเนา)

ที่ ๑๔๒๒๐/๒๕๐๐

กระทรวงมหาดไทย

๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

เรื่อง การดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๕๐๒/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๐๐

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงทางปฏิบัติในการดูแลรักษาและดำเนินการ
คุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ราษฎรใ้ประโยชน์ร่วมกันมาเพื่อให้
จังหวัด เทศบาล และสุขาภิบาลถือ เป็นทางปฏิบัติแล้ว นั้น

บัดนี้ ได้รับหนังสือกรมสำรวจรังวัดกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๒๖๖/๒๕๐๐
ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๐๐ แจ้งว่า กรมสำรวจราชการแผ่นดินได้เสนอคำวินิจฉัยเรื่องราว
ร้องทุกข์ของราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากไม่มีที่ดินเสียสั้ว ความว่า ราษฎรได้
ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ว่า ที่ดินสงวนหวงห้ามเพื่อการเสียสั้ว
เนื้อที่ประมาณ ๒,๐๐๐ ไร่ ในท้องที่ตำบลไทรนอก อำเภอลอง ไทรลาศ จังหวัดสุโขทัย
มีราษฎรอพยพเข้าไปทำกินในที่ดินแปลงนี้จนไม่มีที่ดินสำหรับเสียสั้วพาทนะ จึงร้องเรียน
ขอให้คณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ดำเนินการให้ที่ดินสาธารณและตั้งกล่าวลงสภาพเดิม
คณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ได้ขอให้กระทรวงมหาดไทยชี้แจงข้อเท็จจริง ซึ่งกระทรวง
มหาดไทยได้ให้จังหวัดสุโขทัยสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องที่ดินแล้ว ปรากฏว่า ที่ดินสงวนหวงห้าม
แปลงนี้เดิมได้ประกาศหวงห้ามไว้ ๑,๐๐๐ ไร่ ต่อมาได้นำขึ้นทะเบียนเป็น ๒,๐๐๐ ไร่
มีราษฎรบุกรุกและได้รับอนุญาตให้จับจองจากทางราชการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๐ เป็นต้นมา
มีจำนวน ๓๓๐ ราย ราษฎรเหล่านี้เป็นผู้สร้างอาคารขึ้นบนที่ดินและใช้เป็นที่ถาวรแล้ว
หากจะดำเนินการให้ผูกรุกออกไปจากที่ดินสาธารณประโยชน์แล้ว ราษฎรย่อมจะได้รับ
ความเดือดร้อน จังหวัดสุโขทัยจึงได้เรียกประชุมราษฎรทั้งฝ่ายผู้ร้องทุกข์และฝ่ายผูกรุก
เพื่อทำความเข้าใจกัน ในที่สุดตกลงกันว่า ให้กันเป็นที่สาธารณประโยชน์สำหรับเสียสั้ว
พาทนะส่วนหนึ่ง เนื้อที่ประมาณ ๕,๐๐๐ ไร่ ความที่ได้ประกาศหวงห้ามไว้เดิม อีกส่วนหนึ่ง
สำหรับให้ราษฎรผูกรุกครอบครองอยู่แล้ว ให้อาศัยและประกอบการทำมาหาเลี้ยงชีพ ทั้ง
จะได้จัดสรรให้ราษฎรตามประมวลกฎหมายที่ดินต่อไป ทั้งนี้ คณะกรรมการ เรื่องราวร้อง
ทุกข์เห็นว่า การได้เป็นไปสมความประสงค์ของผู้ร้องตามที่ร้องทุกข์มานั้นแล้ว จึงวินิจฉัย
ให้ระงับเรื่องนี้เสีย และประธานกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ได้เสนอคำวินิจฉัยเพื่อพยาน
นายกรัฐมนตรีจัดการตามระเบียบแล้ว เรื่องนี้กรมสำรวจราชการแผ่นดินได้พิจารณาแล้ว
เห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ว่า ควรระงับเรื่องได้ และ
ได้เสนอความเห็นที่ที่ดินอันเป็นมูลเหตุให้เกิดการร้องทุกข์ขึ้นนี้ เป็นที่ยอมรับกันว่าเป็น

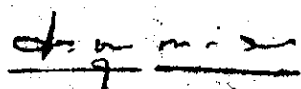
ที่

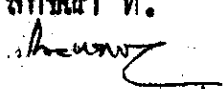
ที่สาธารณประโยชน์ แต่ต่อมาทางราชการได้ออกใบเหี้ยมยำให้แก่วรรณที่บุกรุก จนเป็นเหตุให้เกิดเรื่องพิพาทกันขึ้น เห็นควรให้กระทรวงมหาดไทยสั่งกำชับนายอำเภอ และข้าราชการฝ่ายปกครองอื่น ๆ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการนี้ ใ้พึงสังวรณในการกระทำครั้งต่อ ๆ ไปควย เพื่อป้องกันมิให้เกิดการเสียหายแก่ที่ดินสาธารณประโยชน์ เช่นกรณีนี้ คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๐๐ ลงมติเห็นชอบควยตามที่กรมตรวจราชการแผ่นดินเสนอ และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ ทั้งนี้

ฉะนั้น ขอให้จังหวัดสั่งอำเภอ เทศบาล สุขาภิบาล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือเป็นทางปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีโดยเคร่งครัดต่อไป.

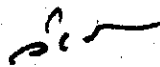

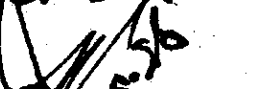

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) พล.ต.อ.ชาติตระการโกศล
(หลวงชาติตระการโกศล)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย.

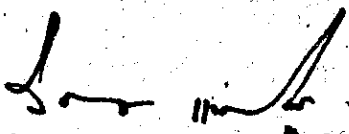
กรมที่ดิน
ท.ก. ๑๘

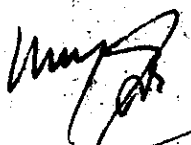
สำเนาอันถูกต้อง

(นายประชุม กาญจนะจิตรรา)
หัวหน้ากองควบคุมและจัดที่ดิน

สัมฤทธิ์ พ.
ลักขณา ท.

1540 ๑๖๖ กต.
เรื่องถนน

เจ้าพนักงาน
นาย ส.
นาย ส.
นาย ส.
นาย ส.
นาย ส.
นาย ส.

16 NOV 2500

18.11.20